

• • Känner Du Fla Jansson som bor
upp på Söder...

• • Så löd en gammal dagdånga en
gång i tiden.

• • Den kan med fördel travesteras
så här:

• • Känner Du Nacka Skoglund som
bor upp på Söder...

Känner du honom egentligen? Har du följt hans fantastiska bana i fotbollens värld? Du minns kanske hans bravader i VM i fotboll 1958, som arrangerades i Sverige. Och hur han sen kom till Hammarby och hjälpte laget upp i allsvenskan.

Och sen vet du liksom alla andra att han blev utvisad i en match på Råsunda mot Sundsvall och därefter alldeles tappade sugen. Och att han höll på att gå under för att plötsligt lyfta sej själv i håret och åter bli en idol.

I dag är han tillsammans med Roger Magnusson den svenska fotbollens store ärtist. Som ensam drar 5 000 till varje match. Och som nu räddar Hammarbys och Svealandsgruppens ekonomi med sitt festliga, publikfriande spel.

Det är faktiskt förbjudet att slå honom på "spirorna". Han är för värdefull även för motståndarna.

Ja, det finns sådana som hävdar: Låt Nacka snacka med domarn, låt honom filma och gestikulera. Alla ska vi visserligen vara lika in för lagen. Men det kommer bara att finnas en "Nacka". Visa honom speciell hänsyn, han har gett guld och glans åt svensk fotboll och när han nu råkar ha ett italienskt temperament...

Med andra ord: Visa inte ut honom fler gånger, så han åter tappar sugen.

Hur som helst. Lennart Nacka Skoglund, 36 år gammal, är ett fenomen i den svenska idrottens värld. Han är den han är, en glad gamäng, en repliksnabb dribblare, en vännernas vän och en — som vi hoppas — f. d. slarver.

Nacka har nämligen mognat. Han börjar ta ansvar, han går med tillförsikt in för att bli en bra och kunnig mattförsäljare. Och kan med ett leende se tillbaka på alla sina äventyr.

Låt oss göra det i hans sällskap. Låt oss i några artiklar i Idrottsbladet följa honom på vägen uppåt och utför. Och så uppåt igen. Men vi börjar inte från början.

I dag träffar vi honom som MATTFÖRSÄLJARE.

□ □ Dörren till "Heltäckande golv", Renstiernasgatan 28, står på vid gavel i sommarhettan. Några grabbar ligger på huk och kikar in.		ben, då kunde väl Gubbängen lika gärna konkurrera. Men så tänkte jag vidare: Då hamnar han trots allt i "träsket". Första gången får vi kanske 1 000 personer på matchen, nästa gång 500. Och sen går det bara neråt. Inte springer folk benen av sej för att se Nacka leka med småhandlaren. Nej han ska spela minst i Div. II och han ska naturligtvis spela i Hammarby.
□ □ — Vad står på? Man kan ju inte låta bli att undra. Här på Söder händer alltid något kul.		
□ □ — Ärru blind, serru inte att det är Nacka som snackar...		
Mattförsäljare Lennart Nacka Skoglund tittar inte åt grynen, han har mattor i tankarna. Jag hör honom lägga ut texten:	framtidsgrej som heltäckande mattor.	Någon nytt flög in i mitt huvud och jag stack fram till honom och sa: Vill du komma till mej och sälja mattor?
— Den här med ögla är tidernas, slitstark så det inte är klokt. Varen- da Ri-biograf lägger på heltäckande mattor. Ässå den här med våffelbotten är fin, den är toppen att gå på. Känn själv vicken svikt. Och så lätt att sköta. En bra dammsugare och mattan är ren som snus.	(Det blir affär. Nacka ordnar slutuppgörelsen rejält och hederligt och sen vågar jag störa). — Den svåraste frågan du vet? — När det gäller våra heltäckande mattor finns inga svåra frågor, dom är fina. Jo, förresten, när dom börjar snacka om rabatt. — Får man komma med frågor om fotboll? — Snacka med chefen, han är li- rare själv.	Nacka såg ganska förvånad ut: — Får jag titta in i morgon, har lovat träffa Hammarbyledningen i kväll, tänker samla mej till en come back. Han kom nästa dag. Och har tagit sitt jobb seriöst och börjat från början. Jag tror på honom, vi umgås även privat. Jag vet redan att vi båda gjort en god affär. Han kommer att sälja massor av heltäckande mattor och ge mej fin reklam på alla de sätt.
(— Är snus rent, undrade jag?) ● Vilken bollmatta!	● Det första mötet	Han sköter sej nu — var så säker. ● Segerfest
— Om du tappar en cigarrett kan man fixa det med rundstans. Och damernas stilettklackar kan inte göra någon skada. En sån här matta skulle man ha att spela boll på. (Aj, aj, aj — farligt ämne. Kunden hoppar till och frågar hur det står till med formen?). — Inga fel på mej nu när jag har ett bra jobb och kan sälja en sån gott, säger Nacka. Och fortsätter:	Och så träffar jag Carl-Otto Brusewitz, klippa i Gubbängen, utrustad med fint affärssine och jätte-tjusig fru. (Inga Lill). Han berättar om första mötet — med Nacka: — Skulle ta mej ett dopp i Hökarängsbadet och då dök Nacka Skoglund opp. Först slog mej tanken: Kärntorn är ute efter den grab-	— två öl — Tror jag det när chefen hämtar en efter matcherna, skrattar Nacka. När han hade sin stora premiärframgång mot Sandviken på Stadion ordnade Carl-Otto en liten fest efteråt. Förplägnad: två starköl. — Det var lugnt och smakade
gott, säger Nacka. Och fortsätter: — Har aldrig varit så nervös inför en match som den gången. När jag spelade i de mest rafflande bataljer i Italien sprang man bara in och lirade skjortan av motspelarna, saknade totalt nerver. Men nu hade jag varit borta så länge, visste inte om orken skulle räcka och dragningarna lyckas. Kompisarna hjälpte mej med bra bollar, det gick fint på direkten. Flåset tog slut strax före halvtid och jag slog ett par passningar åt skogen i rena andnöden. Men orken kom tillbaka, publiken var tidernas och då var allt bra igen. Vad det kändes skönt.	— Visst vänder dom sej om efter en men det har dom inget för. Har stadgat mej och nöjer med att tänka tillbaka ibland. Är en stadig karl nu för tiden. — Och Nuccia, din italienska fru? — Hon klarar sej fint med två små kaffeserveringar. Ingen sprit men fin espresso. Hon reder sej bäst utan mej tror jag. Men ska ändå ner och hälsa på någon vecka och studera mattbranschen i Italien. Har fortfarande många goda kompisar som kanske kunde ordna en fin agentur åt firman.	● Spelar för publiken — Är det fortfarande lika roligt att spela fotboll? — Ja, faktiskt. Om man har publiken med sej och många, många tittar på. Dom påstår att jag spelar för läktarna — och det gör jag också. Men framför allt får ju kompisarna mackor... — Skulle du kunna bli tränare? — Tjaaaa, i varje fall skulle jag vilja lära grabbar att ta ner en boll och dribbla. Kanske är Nackas fotbollsskola för smågrabbar på väg. Men inte skulle jag kunna snacka taktik och sånt där. Vi är alldeles för taktikbundna i vårt land. Varje match är ju något nytt, och man måste väl först veta efter vilken taktik motståndarna spelar.
● Kondis? — Kom sist	● Larvar i parkerna	— Och nu ska du alltså hålla sej på mattan?
— Hur har du det med konditionen? — Testvärde 47. Vikt 70 kilo, gick ner två senaste matchen. Tränar med Hammarby (eller matchar) tre gånger i veckan. Men nog är det grymt mot gamle Nacka när dom ställer upp för hårdkörning i ett fyrakilometers-spår och gubben måste hänga med. — Kommer du sist? — Ja. Men bara någon minut efter den näst siste. Dom är ju unga grabbar hela rasket.	— Är det också slut med sång och slantsparkning i folkparkerna? — I det närmaste. Men på ett par håll vill man höra "Vi hänger med" och "På mammas gata" och se lite slantklackning i bröstfickan. Det där kan jag än missar möjligen en gång på tjugo och då är det skönt fel. Men samtidigt ska jag spela med i en uppvisningsmatch i fotboll — och nu blir det ofta för mycket av det goda. Nä, nu ska jag hålla mej på mat-	— De är meningen det. Man har ju hunnit vara med om det mesta... Det har han faktiskt våran vän Nacka. I nästa nummer ska ni få läsa om det började... Nästa art: Från Söder till Södern.
● Brudar? — Nä stopp — Brudar?		